

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Bellegambe è Societate Jesu Theologi,
Enchiridion Theologo Practicum Tripartitum, De Ivbilæo
Ecclesiastico**

Bellegambe, François

Coloniæ Agrippinæ, 1700

Quæst. I. An ad lucandum Jubilæum, requiratur intentio illud lucrandi?
Idem est dequacumque aliâ Indulgentiâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42093

tolerantiâ , dat certitudinem moralem per ratihabitionem de presenti, ut datur in errore communi. Et quidem est moraliter incredibile, Ecclesiam omiffuram, damno tam generali & transcendentem, & communi coram ejus oculis praxi, recepto, remedium ferre, Doctoribus unâ voce ad aures Ecclesiæ clamantibus: *Supplet, Supplet Ecclesia*; si supplendi intentionem non haberet Ecclesia. Hastenus Lumbier.

SECTIO II.

DE INTENTIONE REQUISITA
AD CONSECUTIONEM JUBILÆI.

QUÆST. I. *An ad lucrandum Jubileum, requiratur intentio illud lucrandi? Idem est de quacumque alia Indulgentiâ.*

RESP. Tutius quidem est, habere intentionem actualem, aut virtua- lem propriè dictam (id est, perseverantem in aliquo effectu, qui procedit vi intentionis priùs habitæ) illud

lucrum

lucrandi; tamen non videtur talis intentio necessariò requiri, sed sufficere habitualis & interpretativa, quam censetur quilibet Christianus habere de suæ salutis remediis, universim volens sibi per sua opera bona tantum prodesse, quantum potest. Ita Layman. l. 5. tr. 7. c. 6. n. 5. Portel Dub. Regular. v. Indulgentia n. 7. dicens, sic se audivisse ex ore proprio quondam à Patre Molinà, Magistro suo; Castropalao tr. 24. pu. 9. n. 8. Josephus Augustinus in suâ Brevi notitiâ, de Indulgentiis n. 16. Card. de Lugo De Pœnit. disp. 27. n. 81. & alii citati & approbati à Diana. p. 5. tr. 12. R. 6. Gobat de Jubil. n. 86. & de Indulg. P. I. c. 14. n. 166.

Ratio est: Quia neque ex naturâ rei, nec in ullâ formâ Jubilæi, aut aliarum Indulgentiarum, requiritur intentio actualis, aut virtualis propriè dicta, illud aut illas lucrandi.

Adde, ex more universali receptum esse, ut moribundis omni sensu destitutis dentur Indulgentiæ; & quòd

S. 2. De intentione requisita. 49

quòd per opera bona , quæ nos ipsi facimus, aut alii nobis applicant, satisfaciamus pro nostris peccatis, esto, non sciamus, nec intendamus actualiter aut virtualiter propriè, nos per illa satisfacere.

Hinc sequitur, innumeros homines lucrari Indulgentias, qui nesciunt seu minimè cogitant esse Indulgentias , dummodò ponant opus seu opera à concedente præscripta. Est tamen optimum consilium, in iis quæ agis, habere intentionem lucrandi quidquid possis, sive per viam Indulgentiæ, sive quocumque alio modo; ut rectè monet Suarez *to. 4. in 3. p. disp. 56. Sect. 1. n. 8.* qui infert, posse Confessarium Indulgentiam concedere constituto in articulo mortis, etiamsi nihil sciat de Indulto quod habet moribundus, neque hic ex oblivione, vel inadvertentiâ , Indulgentiam petat; dummodò Confessarius intendat absolvere etiam à pœnâ , quantum potest quocumque titulo.

C

Q. 20